

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111
חדש ניסן תשפ"ד | עלון מס': 345

פרשת תזריע

דברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

מדוע הוא זכה לקזאת הגנה מחלטה ומעלה מן השמים?
על שום מה זכה, שלא ישלטו בו פגעי הבריאה וטבע העולם?
הגמרא כבר עוסקת בזה: שאלו תלמידיו של רב אדא את רבם, מדוע הארכת ימים??
ענה להם רב אדא: היו לי מספר הנהגות שהקפדתי בהן בצורה מיחדת, במשך ימי חיי,
ובכונתן יכיתי לךל זאת. **מפעים!!!**

מה הן אותן הנהגות?? הבה נראה:

- א. מימי לא הקפדתי בתוך ביתי. ב. לא צעדתי בפני גדולים
- ממני. ג. לא חשבתי בדברי תורה במקומות שאסור. ד. לא
- הלכתי ד' אמות בלא תורה ותפלין. ה. לא ישנתי בבית
- המדרש. ו. לא שמחתי בתקלת חברי. ז. לא קראתי לשום
- חבר בכנוי גנאי.

ילדים יקרים, כל המעלות הללו מיחדות ביותר, וצריך ללמוד מהם. אולם שימו לב למשהו מענין מאד.

מהי ההנהגה הראשונה שאותה ספר רב אדא לתלמידיו?

מימי לא הקפדתי בתוך ביתי!!

נו, מגיע פרס על כך שלא הקפדתי?

רואים שכן, לפעמים לא להקפיד בבית ולוותר - זה קשה וזה דבר גדול.

בבית יכולות להיצר הרבה תקלות והקפדות, ואם אתה מתגבר לא להקפיד בבית, הרי זו דרקה גבוהה ביותר.

חשוב לזכור:

חשוב מאוד לחזק, לאהב ולשמח כל אח או חבר, אבל לפני כן, להשתדל מאוד - לא להיות קפדן!!!

הגמרא במסכת תענית דף כ' ע"ב מספרת על האמוראים 'רב' ו'שמואל' שהיו מתגוררים בעיר נהרדעא. וכשהם היו הולכים יחד ומסתובבים בעיר, הם היו נוהרים שלא לעבר ליד כתל רעוע שהיה שם, כיון שחששו שהוא ישבר כשהם יהיו לידו. חלפו להם שלוש עשרה שנה, ויום אחד הגיע רב אדא בר אבהו לעיר. הלכו עמו רב ושמואל ושוחחו יחדיו, וכשהם החלו להתקרב ליד אותו כתל רעוע, אמר שמואל לרב, הבה נתרחק מהכתל, בכדי שלא יפל עלינו. ענה לו רב: "אל דאגה ידידי, עתה אין לנו סבה לחששו! משום ש'רב אדא' נמצא אתנו ובזאת אנו מוגנים ובטוחים! הכתל לא יפל עלינו, ושום נזק לא יארע לנו בעוד אנחנו נמצאים במחיצתו של אותו צדיק וקדוש, ואכן כך היה."

עוד ספור מובא שם בגמרא על גדלותו של רב אדא בר אבהו: היה בית רעוע אשר בתוכו היו חביות יין. החביות היו שיכות ל'רב הונא', ורב הונא לא רצה להוציא אותם משם, משום שחשש מאוד פן יתמוטט הבית ח"ו ויפל בשעה שיפנה את חביותיו.

מה עשה?

נגש רב הונא ל'רב אדא' והחל לדבר עמו ב'למוד', ותוך כדי למודו התקדם לאט לאט ומשך את רב אדא בהליכתו מידי דברם בעסקי התורה הקדושה, עד שבכנסו לאותו

בית רעוע, ותוך כדי החל רב הונא להוציא את החביות משם, פאשר 'לא פסיק פומיה מגרסיה' בלמוד תורה.

פאשר רב הונא סים לפנות את כל החביות, מיד יצא עם רב אדא מהבית, ואז לפתע התמוטט הבית, ובקב הציל רב הונא את חביות היין.

מה היה הסוד של רב אדא???

הרב יעקב סירוטה שליט"א

ומהם כמה נביאים, והמה נמנו על כל ברכה בתבונה ויבצרופי אותיותיה בכמה סודות נעלמות ונשגבות, וכשאנו אומרים דברים אלו כלשונם של כנסת הגדולה, אף שאין אנו יודעים לכונו, מפל מקום עלתה לנו תפלתנו פהגו, כי התבות בעצמן פועלים קדשתן למעלה..."

סודות ורזי התפלה

אף שחובה ללמוד את פרוש מלות התפלה כפי שכתב הרחבנו, אולם עלינו על כל פנים לדעת כי בנסח תפלה גנוזים סודות ורזים גדולים מאוד, והבאור האמתי הוא הרבה מעבר להשגתנו. אמנם אנו אין לנו עסק בנסתרות, אבל את זה ודאי מתר לנו לדעת ולהפנים, שאנו פועלים בכל תפלה ותפלה רבות גדולות ונצורות, מעבר למה שאנו מסגלים להבין, כפי שמרחיב בזה מאוד הגר"ח מוילוז'ין בספרו "נפש החיים" בכמה

נשמת כל ח"י

פרקי באור על תפילת שמונה-עשרה
באור פרוש רבותינו ז"ל

פרקי מבוא / ג

נסח התפלה

פדוע, ישנו היום כמה וכמה נוסחי תפלה, פשבכל נסח ישנם שנויים שונים. על פי סוד ידוע שפדבר ב"ב רסחאות פנגד "ב שערים ברקיע שהם פנגד "ב שבטי ק-ה. מפל מקום, ברור שעל כל אחד להחזיק בנסח הנהוג בקהלתו ובמקומו ובמשפחתו, ולהקפיד על אמירת כל מלה כפי שהיא מתקנת בסדור התפלה.

ובענין זה נביא את הלשון בבאור הלכה (הלכות תפלה סי' ק"א ד"ה "יכול להתפלל"): "...וגם כשתקנו כנסת הגדולה את נסח התפלה, היה מאה ועשרים זקנים

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

יו"ר ע"י המפעל העולמי לילדי ישראל 'ושננתם לבניך' | עריכה וכתיבה: מערכת 'ושננתם לבניך' | עיצוב גרפי: הדס נעים | לתגובות על המדורים השונים, לקבלת העלון באופן קבוע, או להנצחות וחסויות, ניתן לפנות בדוא"ל kinyanyosef@gmail.com או בפקס 073-2016528

מקומות. (וזה"ל בשער ב' פי"ג "...כי באמת בעמק פנימיות פגנת התפלה, אין אתנו ידע עד מה", ועי"ש המשורר דברי שפאריה בענין זה).

עלינו אפוא לכוון כפי פוחנו, להבין על כל פנים את פרוש המלות, והלואי שנגיע למדרגה הזו כראוי. "והפגנה שיש לכוון היא רק פרוש המלות, וכל התקונים למעלה נעשים מאליהם על ידי מעשינו" כלשון בעל הנודע ביהודה (שו"ת מהדו"ק יו"ד סי' צ"ג).

וכן הוא לשון המשנב"ב (סי' צח סק"א): "ואל יכוון האדם בשמות יחודים, רק יתפלל כפשוטו להבין הדברים בכגנת הלב; אם לא מי שהוא בא בסוד ה'... ובתפלה צריך לכוון פרוש המילות".

פגנת השמות הקדושים

אחד האתגרים הגדולים ביותר בבואנו לכוון פרוש המלות, בתפלה בכלל ובשמו"ע בפרט, הם הזכרות השמות הקדושים.

על חמרת הזכרת שם שמים בלי פגנה, התריעו רבותינו רבות. והנה קטע מלשון בעל יסוד ושרש העבודה (שער ב' פ"ב): "...ראו אחי ורעי, אהובי נפשי, מהרעש הגדול בכל צבא מעלה ומטה בשביל האדם המוציא שם שמים בלא פגנה ר"ל. ואין לא יתן האדם אל לבו בבואו אל הקדש להזכיר את השם הנכבד הגדול והנורא הו"ה ברוך הוא וברוך שמו, או שאר שמות הקדושים של יוצרנו

ובוראנו יתברך ויתעלה זכרו לעד. בכל התפלה מראש ועד סוף ובכל ברכות המצוות וההודאות והתהלות, להוציא מפיו השם הנכבד והנורא בכגנה עצומה על כל פנים". ע"ש עוד באריכות הדברים בענין זה.

בכדי שלא להפשל בעוון החמור והנורא הזה, אין לנו מנוס אלא להתרגל לכוון בעת שאנו מזכירים את השמות הקדושים - בפרוש. לאחר זמן מה של הקפדה על כך, זה נעשה קל הרבה יותר, ומשתלב בתוך התפלה פסדר.

[נוסף על כך יש לציין, שמפני חמרת הדבר של הזכרת שמות הקדש בלא פגנה חלילה, תקנו כמה מרבתינו האחרונים נסח של מסירת מודעה לאמרו מדי יום, עם פגנות השמות. ברב הסדורים הוא נדפס בתחלת הסדור, כנסח שקבע בעל ה"אשל אברהם" מבוטשטש בסדורו "תפלה לךוד" אות כא: "...והריני מכוון מעתה עד למחר בעת הזאת בכל פעם שאזכיר שם הו"ה הקדוש, שהוא בכתיבתו - הנה הנה ויהיה, ובקריאתו (שם אדנות) שהוא אדון הכל, וכשאזכיר שם אלקים - שהוא תקיף ובעל היכלת ובעל הכוחות כלם עלת העלות וסבת כל הסבות". מסירת מודעה זו אינה מועילה לפסוק ראשון של שמוע, ששם הפגנה היא מודאורייתא. וגם בשאר ההזכרות מדבר בפתרון של בדיעבד, ובנדאי עדיף להתרגל לכוון בשמות הקדושים שלא יאמרו חלילה בלא פגנה.]

בשמחה תמיד

נִילִיךְ חֹזֵר הַמְּיָה מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 נִילִיךְ חֹזֵר הַמְּיָה מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.
 חֲסִידֵי אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ מֵאֵת הַסֶּקֶר.

מה חדש

בסניף מעורר שיש התקנים מביצע באים וחומרים.

התלמידים החביבים קבלו חותמת על כרטיס מהדר בכל לילה של למוד בסניף.

המבצע נמשך קרוב ל-3 חודשים ובסיומו קבלו התלמידים תו-קניה יקרתי בחנות 'הסטוקים' בביתר.

השמחה הייתה רבה, והתלמידים אצו רצו לרכוש מוצרי פורים עם התוים.

התלמידים המתוקים בקשו למסור את תודתם העמיקה למנהלי הארגון.

הרב יעקב גולדשמידט שליט"א, "ישננתם לבניך"

מענה רך

שאלה:

יש לי חבר שפעמים רבות שואל ממני דברים. הוא לא מקפיד להחזיר לי ולפעמים אף מאבד או שובר אותם. אני רוצה לסרב לו אך חושש מאי נגימות. מה אפשר לעשות?

תשובה:

עשיית חסד עם האלת, היא מהמצוות היקרות ביותר, ומהדברים החשובים בחיינו. לכן, חשוב לזל אחר להרגיל את עצמו בכל תחומי החיים, לחפש כל הזדמנות לעזור ולהועיל לאלת. פדכתיב בתהלים "אך טוב וחסד ירדפוני...". לשאלתך החשובה: אם מדבר על דברים פעוטים שאין דרך העולם להקפיד עליהם, ממלך למחול מראש בעת ההשאלה, ואז, גם ימנע הצער ממך, וגם יציל את חברך מאסור גזל.

אך כשמדבר על דברים שאין רגילות למחול עליהם - תביים להקפיד לבקש בחזרה. אחרת - יצא שכרו בהפסדו, ואף נכשלים ח"ו באסור של "לפני עור..." - כי בשל כך יכשל החבר באסור גזל.

אם אתה יודע שלא יהיה לך נעים בשום אופן לבקש בחזרה, יש להמנע מלהשאיל. יש להתחמק בעדינות בלי לפגוע בחבר ח"ו.

במקרה שהעצות לא עוזרות פדאי להתעצף עם הרב או ההורים שבנדאי ימצאו פתרון.

בהצלחה במצוות החסד, ובלי עגמות נפש!

שאלות למדור ניתן להשאיר בקישור, לציין למדור מענה רך, ואין צורך להזדהות

מאיפה למדנו שגדב ואביהוא במעלה יותר ממשה?

מהן שתי הערים העתיקות המופיעות בפרשה זו? קדום ועמורה (דברים לב יב)

